

Betragtninger, jeg som Folkethingsmand for den paagjældende Valgfreds kunde have at anstille. Jeg vilde ogsaa meget nødig give Anledning til, at Andre skulde føle sig opfordrede til meer end høist nødvendigt, at fremhæve de Grunde, der tale for den Valgfreds, de nærmest have for Sie, naar der er Spørgsmaal om saadanne Pengebevillinger. Derimod kan jeg ikke undgaae som Finantsminister at maatte henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa en særlig Omstændighed, som taler for denne Pengebevilling, og som ikke alene taler for denne, men som i mine Dine vilde tale for enhver lignende Bevilling i lignende Tilfælde, en Omstændighed, som navnlig ikke gjælder med Hensyn til den anden større Pengebevilling, der er Spørgsmaal om at yde til et Canalanaag ved Løgstør; det er nemlig den Omstændighed, at den paagjældende Commune her har erklæret sig beredvillig til selv at bringe et meget betydeligt Offer. Her er ikke Spørgsmaal om at henvende sig til Staten med tomme Lommer og tomme Hænder, og udytlig Vigtigheden af, at et eller andet stort Foretagende udføres paa Statens Bekostning, uden selv at yde noget Bidrag dertil af egne Midler, men her er Spørgsmaal om en Commune, som, efter i en lang Række af Aar, tildeels formedelst Statens Foranstaltninger, at have været i en fortrykket Tilstand, nu selv, uden Hjælp fra Statens Side ved sin egen Beslutning om at risicere hvad der i den Henseende behøvede at risiceres, har skaffet en betydelig Deel tilveie af de Midler, som udfordres for at faae et saadant Foretagende gennemført, og derpaa kommer for at udbede sig af Staten et bestemt Tilskud, fordi det dog utvivlsomt ikke kan nægtes, at dette Foretagende er af Vigtighed for en større Kreds, end netop den enkelte By, der fortrinnsviis skulde yde Bidragene dertil. Nu tillader jeg mig i Almindelighed at udtale som min Grundsatning, at hvor der er Spørgsmaal om at fremme et Anlæg, som kan siges at være af Vigtighed for en større Kreds, bør Staten træde til, naar den paagjældende Kreds selv vil yde Bidrag dertil, da derved ydes en Garantie for, at Foretagendet er holdbart,

og værdigt til at understøttes, hvilken Garantie meget ofte savnes, hvor der er Spørgsmaal om at begjære Pengeunderstøttelse af Staten. Jeg vil ikke dermed have sagt, at Staten i alle de Tilfælde, hvor der ikke af den paagjældende Egn selv kan ydes et bestemt Pengebidrag, skulde nægte sin Understøttelse, men jeg vil kun i Almindelighed have udtalt, at jeg mener, det er en overordentlig væsentlig Omstændighed, naar et saadant Bidrag er tilbudt og er tilstede. Hvad det Foretagende angaaer, der er Gjenstand for Forslaget under A paa Bladet Nr. 18 af forskjellige ærede Rigsdagsmænd, saa forekommer det mig, at Sagen, efter Alt hvad der er oplyst, ikke kan siges at være tilstrækkelig moden, og at der i ethvert Tilfælde ikke er oplyst nogen Omstændighed, der skulde gjøre den af saa paatrængende Vigtighed, at man ikke skulde kunne vente, til Regjeringen er færdig med at anstille de foreløbige Undersøgelser, som ville være nødvendige, for at den kan udtale nogen bestemt Dom om Foretagendet, og jeg vil i den Henseende tillade mig at henlede de Herrer Forslagsstilleres Opmærksomhed paa, at Hasten, som det kunde have med at faae disse Penge bevilget, vist iaar er mindre nødvendig, end ved tidligere Leiligheder, da Finantsloven kommer sildigere til Verden, end den ellers pleier at gjøre. Det kan derfor vistnok være muligt for de paagjældende Egne, som dette Foretagende fornemmelig ligger paa Hjerte, at vente, indtil Rigsdagen igjen kommer sammen, for da at faae dette Foretagende nærmere drøftet. Det vil da være at antage, at Indenrigsministeren er istand til at ytre sig bestemt om Foretagendet. Nu vilde det vistnok see heelt synderligt ud, og jeg tillader mig at antage, at det i Principet virkeligt ikke vilde være ønskeligt, om man, forinden Regjeringen erklærer sig istand til at udtale nogen begrundet Dom om et saadant Foretagende, vilde forcere ind i Finantsloven en saa ubetinget Bevilling som den, der her er Spørgsmaal om. Een af de Herrer Forslagsstillere har med Hensyn til Dampskibsarten paa Aggercanal ytret, at han vel erkjendte, at der fra Regjeringens Side var gjort et Skridt i saa Henseende, men det var efter hans Mening heller ikke mere end et Skridt, og den